

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ສະຫລຸບສັງລວມ:

ການພັດທະນາພື້ນທີ່ນາປູກເຂົ້າຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ເຂດພູດອຍ ແມ່ນການປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນ ເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນມີເຂົ້າພຽງພໍເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການດ້ານແຮງງານທີ່ ກ່ຽວພັນກັບການຜະລິດເຂົ້າ. ສະຖານທີ່ໆເໝາະສົມສຳລັບການຜະລິດດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນຊົງເຂດນີ້ແມ່ນ ມີລັກສະນະນ້ອຍໆເຊິ່ງມີຫຼາຍໆຈຸດຍາຍຢູ່ຕາມຫ້ວຍຮ່ອງເຂດພູດອຍ. ການປູກເຂົ້າຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ອາໄສການສະໜອງນ້ຳໃນຊ່ວງລະດູຝົນເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕ. ມີຫຼາຍໆໂຄງການໄດ້ ສະໜັບສະໜູນຫ້ອງການກະສິກຳແຂວງ ໃນການພັດທະນາລະບົບຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຜະລິດເຂົ້າໄດ້ເຊິ່ງກໍ່ມັກຈະນຳໃຊ້ວິທີລະບົບຜາຍກັນນ້ຳ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງໄປໃນທາງ ຄອງຊົນລະປະທານ.

ການນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳ (Noria's) ເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນເຕັກໂນ ໂລຊີແບບບູຮານ ໂດຍໃຊ້ພະລັງຂອງສາຍນ້ຳທີ່ໄຫຼເພື່ອຍົກເອົານ້ຳໃນລຳຫ້ວຍດັ່ງກ່າວໂດຍກົງພັດ ນ້ຳທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງໄວ້. ເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດດຳເນີນໂຄງການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກເຂດພູດອຍທ່າງໄກສອກຫຼີກ (PARUA) ຢູ່ເຂດພູດອຍທ່າງໄກສອກຫຼີກຢູ່ ເມືອງໄຊຍະບູລີ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ຜົນຂັ້ນຕົ້ນເປັນທີ່ເພິ່ງພໍໃຈ. ເອກະສານສະບັບນີ້ໄດ້ໃຫ້ພາບລວມ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ທີ່ທາງໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂັ້ນຕົ້ນ.

ໃນການສືບຕໍ່ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ໄປທັດສະນະສຶກສາໃນຫົວຂໍ້ການນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳດັ່ງກ່າວຂອງຊາວນາ ທີ່ແຂງຫົວພັນ ໂຄງການກໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄູຝຶກອົບຮົມຊາວນາຈຳນວນໜຶ່ງຈາກແຂວງຫົວພັນເພື່ອໃຫ້ ການຝຶກອົບຮົມໃນພາກປະຕິບັດທີ່ແຂວງໄຊຍະບູລີ ໃນເລື່ອງ 1/ ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຄັດ ເລືອກສະຖານທີ່ 2/ ການສ້າງກົງພັດນ້ຳ ແລະ ການປະຕິບັດງານ. ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກກິດຈະກຳ ດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການຄັດເລືອກເອົາພື້ນທີ່ໆມີທ່າແຮງປົ່ມຊ້ອນ ເພື່ອເຮັດນາເຂົ້າຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກໍ່ໄດ້ປະຕິບັດການພັດທະນາເຂດດັ່ງກ່າວໃນຕໍ່ມາ. ບັນດາຄູຝຶກອົບຮົມຊາວນາໄດ້ສ້າງກົງ ພັດນ້ຳສອງແຫ່ງໂດຍການນຳໃຊ້ວັດຖຸທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ (ໄມ້ ແລະ ໄມ້ໃຜ່) ແລະ ດັ່ງທີ່ໄດ້ເຊັນຂໍ້ ຕົກລົງກັບໂຄງການໄວ້ນັ້ນ ຊາວນາກໍ່ໄດ້ສ້າງກົງພັດນ້ຳເພີ່ມອີກສອງແຫ່ງດ້ວຍຄູ່ມື ທີ່ໄດ້ຈາກຄູຝຶກ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ. ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບກໍ່ຄື ຊາວນາໄດ້ສ້າງກົງພັດນ້ຳຕື່ມອີກຫ້າແຫ່ງໂດຍ

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ, ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ບໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການຈາກພາຍນອກ ເຊິ່ງມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາ. ຍ້ອນເຫດຜົນຕົວຈິງທີ່ວ່າກົງພັດນ້ຳໄດ້ຕົກເອົານ້ຳຂຶ້ນເມື່ອປຽບທຽບກັບຜາຍກັນນ້ຳການນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳຈຶ່ງສາມາດສະໜອງນ້ຳໃຫ້ແກ່ພື້ນທີ່ການຜະລິດ ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດການຜະລິດໄດ້.

ຜົນຜະລິດໃນການເກັບກູ້ວັດຖຸທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຈາກເນື້ອທີ່ນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບນ້ຳຈາກກົງພັດນ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນໄດ້ຮັບສະເລ່ຍແລ້ວ 1.9 ໂຕນ/ຮຕ (ໃນລະຫວ່າງ 0.9 – 4.0 ໂຕນ) ເຊິ່ງຖ້າສົມທຽບໃສ່ເມື່ອກ່ອນແມ່ນ 1.0 ໂຕນ/ຮຕ (ໃນລະຫວ່າງ 0.3 – 1.7 ໂຕນ) ສຳລັບການປູກເຂົ້າຢູ່ເຂດເນີນສູງ ແລະ ຜະລິດໂດຍຊາວນາກຸ່ມດຽວກັນ. ເຫັນໄດ້ວ່າຜົນໄດ້ຮັບຈາກ ການຜະລິດຈາກການນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳບໍ່ໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງຫຼາຍກັບການຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກຝາຍກັນນ້ຳ. ແຕ່ຊາວນາໄດ້ລາຍງານເຖິງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານແຮງງານຫຼາຍທີ່ສຸດ-ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວແມ່ນແຮງງານທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຖາງປ່າເສຍຫຍ້າ-ໃນການປູກເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນຫຼາຍກວ່າເກືອບເທົ່າໂຕ.

ກ່ອນໜ້າທີ່ມີການນຳສະເໜີກົງພັດນ້ຳໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວໄດ້ມີລາຍງານຈາກຊາວນາວ່າຈຳນວນພື້ນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບປູກເຂົ້າແມ່ນມີຈຳກັດ, ແຕ່ຫຼັງຈາກການນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໄດ້ມີການຂັດເລືອກເອົາພື້ນທີ່ເພີ່ມອີກ ຫຼືຈະເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງກໍຄືເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວ ສາມາດເຮັດໃຫ້ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພື້ນທີ່ໜ້າແຮງປົ່ມຊ້ອນເພື່ອເຮັດນາປູກເຂົ້ານັ້ນ ປະກົດຜົນເປັນຈິງ. ເມື່ອກ່າວເຖິງການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການປູກເຂົ້າຢູ່ເຂດເທິງພູດອຍ ແລະ ເນີນສູງນັ້ນແມ່ນມີຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ. ຄາດວ່າການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ໜ້າມີຄວາມສາມາດ ແລະ ມີທ່າແຮງປົ່ມຊ້ອນເພື່ອປູກເຂົ້າດ້ວຍການສະໜອງນ້ຳໂດຍວິທີໃຊ້ກົງພັດນ້ຳໃນຊ່ວງລະດູຕົ້ນໄປພາຍໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວຈະເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ຊາວນາໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຊາວນາດ້ວຍຕົວເຂົາເອງ. ເພື່ອເພີ່ມການຜະລິດການປູກເຂົ້າຢູ່ເຂດເນີນສູງ ແລະ ຂະຫຍາຍສະຕິປັນຍາດັ່ງກ່າວໃຫ້ກວ້າງອອກພາຍໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດພູດອຍໃນ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ປະກົດວ່າການນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳແມ່ນມີລາຄາຕ່ຳ ແລະ ສາມາດຮຽນແບບໄດ້ງ່າຍ. ມີການເຮັດບົດປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຂຶ້ນຕົ້ນຈາກການນຳສະເໜີ ເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວ ແລະ ໄດ້ສະຫຼຸບຈຸດທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້:

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

- ປະກົດວ່າກົງພັດນ້ຳເປັນອົງປະກອບທາງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສຳຄັນຕໍ່ຝາຍກັນນ້ຳສຳລັບການປູກເຂົ້າຢູ່ເຂດເນີນສູງ.
- ການປະເມີນສະຖານທີ່ ແລະ ການສ້າງກົງພັດນ້ຳແມ່ນຮຽນຮູ້ໄດ້ງ່າຍ ແລະ ເກືອບວ່າບໍ່ໄດ້ຊີ້ວັດຖຸຫຍັງເລີຍໃນການຜະລິດ.
- ກົງພັດນ້ຳສາມາດລຳລຽງນ້ຳຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ໆຜາຍກັນນ້ຳບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ເພາະວ່າກົງພັດນ້ຳ ທີ່ຈົງແລ້ວແມ່ນຕັກເອົານ້ຳຂຶ້ນຈາກຫ້ວຍ.
- ການນຳເອົາຊາວນາມາເປັນຄູ່ຝຶກແມ່ນວິທີທາງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ.
- ຊາວນາຢູ່ເຂດເນີນສູງ ມີຄວາມສົນໃຈໃນການພັດທະນາປູກເຂົ້າຢູ່ສະຖານທີ່ໆເປັນໄປໄດ້ເພາະປະຢັດແຮງງານ ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບຫຼາຍ.
- ການນຳສະເໜີກົງພັດນ້ຳສາມາດເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ໆມີທ່າແຮງພາຍໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຕິດຕາມການປະຕິບັດຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອກຳນົດການຂະຫຍາຍ ເຕັກໂນໂລຊີກົງພັດນ້ຳ ແລະ ການປູກເຂົ້າຢູ່ພາຍໃນບັນດາບ້ານ ແລະ ບ້ານໄກ້ຄຽງຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໂຄງການພູດອຍຄວາມທຸກຍາກເຂດພູດອຍທ່າງໄກສອກຫຼີກ (PARUA) ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍອົງການ ແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນຈາກອົງການພັດທະນາ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ແຫ່ງປະເທດສະວິດສະແລນ (SDC). ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ຫາ ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ທີ່ (boris@carelaos.org), ຫຼື ທ່ານ ສີສຸພັນ ຟອນຄຳພູ ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ ທີ່ (sysouphan@carelaos.org)

ຊີ້ແຈງເຫດຜົນ

ສປປ ລາວ ຖືກຈັດອັນດັບດັດສະນີ ການພັດທະນາມະນຸດ ຢູ່ອັນດັບທີ່ 133 ໃນ 180 ປະເທດ ໃນບົດລາຍງານການພັດທະນາມະນຸດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ ປີ 2009. ໃນປີ 2004, 71 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງພົນລະເມືອງທັງໝົດຄຳລົງຊື່ວິດບິນພື້ນຖານຈຳນວນເງິນໜ້ອຍກວ່າ 2 ດອນລາຕໍ່ວັນ ແລະ 23 ສ່ວນຮ້ອຍ ໜ້ອຍກວ່າ 1 ດອນລາຕໍ່ວັນ¹. ອີງຕາມການລາຍງານຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ(ADB)², ການເຂົ້າເຖິງເຂົ້າສານ(ອາຫານຫຼັງ) ຍັງຄົງເປັນ “ປັດໃຈ

¹ Executive Brief: Lao PDR Comprehensive Food Security and Vulnerability Analysis, WFP, 2006.

² Lao PDR: an evaluation synthesis on rice, ADB, 2006.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ສຳຄັນ ທີ່ຈັດອັນດັບສະພາບຄວາມເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ເຂົ້າເປັນສ່ວນປະກອບໃນການໃຫ້ແຄຣັຣີ ແລະ ທາດແປ້ງເກືອບ 70 ສ່ວນຮ້ອຍທີ່ປະຊາຊົນລາວໄດ້ຮັບ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ເອງ ການບັນລຸເຖິງຜົນສຳເລັດໃຫ້ມີເຂົ້າກຸ້ມຕົນເອງ ຈຶ່ງແມ່ນເປົ້າໝາຍທີ່ເປັນບູລິມະສິດອັນສູງສຸດຂອງ ສປປ ລາວ”.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຼາຍຢູ່ໃນລະດັບມະຫາພາກ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເບິ່ງຄືວ່າເຂົ້າ ເປັນສິ່ງທີ່ຂາດແຄນທີ່ສຸດຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ເຊິ່ງເປັນເຂດທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາໄສນ້ຳຝົນເພື່ອປູກເຂົ້າຢູ່ເຂດເນີນສູງ(ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່). ປົກກະຕິແລ້ວຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປູກເຂົ້າດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນຕ່ຳກວ່າການປູກຝັງໂດຍວິທີນ້ຳໃຊ້ຊົນລະປະທານ(ເຮັດນາ). ສະເລ່ຍຜົນໄດ້ຮັບໃນປີ 2004 ຈາກການເກັບກ່ຽວການປູກຝັງທີ່ອາໄສນ້ຳຝົນແມ່ນ 1.8 ໂຕນ/ຮຕ ຕໍ່ 4.4 ໂຕນ/ຮຕ ທີ່ໄດ້ ຈາກການປູກຝັງໂດຍອາໄສຊົນລະປະທານ.

ເຂດພູດອຍ: ທົ່ວທັດຈາກບ້ານ ສະແມດ, ເມືອງ ໄຊສະຖານ, ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ, ສປປ ລາວ

ການປູກຝັງໂດຍໃຊ້ນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານ ໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານແມ່ນມີຈຸດດີຫຼາຍກວ່າການປູກຝັງທີ່ອາໄສນ້ຳຝົນທີ່ສຸດ ເພາະລະບົບຊົນລະປະທານສະມາດຕອບສະໜອງການປູກຝັງພືດພັນໃນລະດູແລ້ງ. ໃນກໍລະນີການເຮັດນາປີແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ປຸຍ. ປັດໃຈທາງດ້ານດິນຟ້າອາກາດແມ່ນມີອິດທິພົນຕໍ່ການປູກຝັງໂດຍໃຊ້ນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານ ໜ້ອຍກວ່າການປູກຝັງໂດຍອາໄສນ້ຳຝົນ. ສະນັ້ນການປູກຝັງໂດຍນ້ຳຊົນລະປະທານຈຶ່ງມີທ່າແຮງໃນການເພີ່ມຜົນຜະລິດສູງ ແລະ ປູກພືດຫຼາກຫຼາຍຊະນິດເພື່ອບໍລິໂພກຢູ່ເຂດທີ່ມີການຂາດແຄນສະບຽງອາຫານ. ການປູກຝັງໂດຍໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານນັ້ນສາມາດເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນທີ່ຂາດແຄນສະບຽງ

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

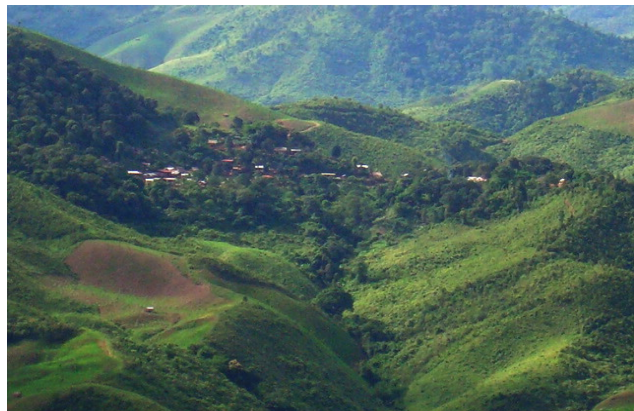
ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ອາຫານໄດ້ຮັບຜົນລະປູກຫຼາຍກວ່າ, ປອດໄພກວ່າ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນລະປູກ ຫຼາຍກວ່າ ຊະນິດ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບກໍຄືຊາວນາຈະສາມາດນຳໃຊ້ເຮື້ອແຮງ ແລະ ເວລາໄປເຮັດ ກິດຈະກຳອື່ນໆອີກ³.

ຊາວບ້ານຢູ່ເຂດພູດອຍມັກຈະບໍ່ມີວິທີທາງໃນການພັດທະນາການປູກຝັງໂດຍໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ກໍ່ເປັນເພາະພວກເຂົາຂາດຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການທີ່ຈຳເປັນ. ການນຳເອົາເຕັກນິກວິຊາການດ້ານການປູກຝັງໃໝ່ໆ ມາປະຕິບັດນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາຍນອກນັ້ນແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ປະຊາກອນ ທີ່ຢູ່ເຂດມີຄວາມຂາດແຄນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ. ປັດໃຈລວມອື່ນໆອີກກໍ່ແມ່ນມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າໃນການພັດທະນາການປູກຝັງດ້ວຍນ້ຳຊົນລະປະທານຢູ່ເຂດພູດອຍຫຼຸດລົງ, ແຕ່ປັດໃຈທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງກໍ່ແມ່ນຍ້ອນຂາດທາແຮງດ້ານຊົນລະປະທານຂະໜາດໃຫຍ່ເນື່ອງຈາກພູມສັນຖານຢູ່ເຂດນັ້ນ. ການເຂົ້າເຖິງເຂດດັ່ງກ່າວດ້ວຍຖະໜົນທົນທາງຍັງມັກຈະແມ່ນອີກບັນຫາໜຶ່ງ ເນື່ອງຈາກການສ້າງຊົນລະປະທານຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ໃຊ້ຄອນກິດນັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຂົນສົ່ງວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ສຳຄັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ມີຫຼາຍໆເຂດທີ່ກ່າວມານັ້ນມີ 0.5 ຫາ 10 ຮຕ ທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ສາມາດເຮັດຊົນລະປະທານຢູ່ລຸ່ມຮ່ອມພູນ້ອຍໆຢູ່ເຂດພູດອຍເຊິ່ງແມ່ນການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານວິຊາການອັນເໝາະສົມທີ່ຖືກປະຕິບັດ.

ອົງການ ແຄຣ໌ ກຳລັງດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ເຊິ່ງໃຫ້ທຶນໂດຍ ອົງການການພັດທະນາ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນແຫ່ງປະເທດສະວິດສະແລນ (SDC) ຢູ່ໃນ 19 ບ້ານຊົນເຜົ່າໄປຣ໌ ຢູ່ເມືອງໄຊສະຖານ. ເມືອງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຖືກຈັດຢູ່ໃນ 47 ເມືອງທີ່ທຸກຢາກທີ່ສຸດໃນ ສປປ ລາວ.

ບ້ານເປົ້າໝ່າຍໃນການທົດລອງນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳ
ແລະ ຊົນລະປະທານ

³ Rice Today, issue no 6, International Rice Research Institute (IRRI).

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ການປູກຝັງຢູ່ພາຍໃນໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍແມ່ນອາໄສນ້ຳຝົນເພື່ອປູກເຂົ້າຢູ່ເທິງເຂດພູດອຍ ພຽງຢ່າງດຽວ(ຖາງປ່າເຮັດໄຮ່). ບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການທັງໝົດແມ່ນຂາດແຄນເຂົ້າກິນ ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວແມ່ນມີກຸ້ມກິນພຽງ ແຕ່ 9.4 ເດືອນ ຕໍ່ ປີ. ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງອີກຫຼາຍຢ່າງເນື່ອງຈາກວ່າ 25 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄົວເຮືອນ ສະເລ່ຍສາມາດຜະລິດເພື່ອກຸ້ມກິນພຽງແຕ່ 6 ເດືອນ⁴. ໜຶ່ງໃນບັນດາຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ ແມ່ນເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ທຸກຍາກ. ສະນັ້ນການເພີ່ມຜົນຜະລິດຈາກການປູກເຂົ້າ ແລະ ຍົກລະດັບການເຂົ້າເຖິງເຂົ້າສານຈຶ່ງເປັນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ບັນລຸຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວໂດຍກົງ.

ພາກທົດສະດີ

ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຫາທາງອອກດ້ານວິຊາການທີ່ເໝາະສົມ, ໃຫ້ການແນະນຳວິທີການປູກຝັງໂດຍໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານຢູ່ພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນເຂດເປົ້າໝາຍນັ້ນ ຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນທາງດ້ານບວກໃຫ້ແກ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ດ້ວຍຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເພີ່ມທະວີການຜະລິດເຂົ້າ ແລະ ຜະລິດໃຫ້ພໍພຽງ.

ຈຸດປະສົງ

ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອທົດລອງນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີກົງພັດນ້ຳ ຄຽງຄູ່ໄປກັບວິທີທາງຊົນລະປະທານອື່ນໆທີ່ເໝາະສົມ. ຈະໄດ້ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມໃນວຽກງານຕົວຈິງທາງດ້ານການສ້າງ, ລະບົບການນຳໃຊ້ ແລະ ການສ້ອມແປງໃຫ້ແກ່ສອງບ້ານເປົ້າໝາຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະມີການປະເມີນການທົດລອງ ແລະ ປະຕິບັດແບບດຽວກັນນີ້ອີກຢູ່ທີ່ເມືອງ ຫຼື ແຂວງ ອື່ນໆ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ

ກ) ການຊອກຫາທາງອອກດ້ານວິຊາການ

⁴ ຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການ PARUA, ໂດຍ: Steeve Daviau, 2009.

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມອາສາສາມາດໃນການລະບຸທາງອອກດ້ານວິຊາການໄດ້ນັ້ນທຳອິດແມ່ນໄດ້ມີການທົບທວນຄືນທິດທາງທັງໝົດທີ່ເປັນອຸປະສັກໃນການສ້າງໂຄງການຊົນລະປະທານຢູ່ເຂດພູດອຍ. ບັນຫາທີ່ບົ່ມຊ້ອນ ແລະ ການ ແກ້ໄຂບັນຫາ ໄດ້ລະບຸດັ່ງນີ້:

- ຂາດແຄນຊາວບ້ານທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຊອກຫາສະຖານທີ່ ແລະ ຄວາມຮູ້ວິຊາການດ້ານຊົນລະປະທານ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ເອງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ເໝາະສົມຢູ່ຕາມເຂດລຸ່ມຮ່ອມພູບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ນອກຈາກວ່າໄດ້ມີການສຳຫຼວດໂດຍທີມງານຈາກໂຄງການ.
- ມີຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານແຮງງານສູງເພື່ອສ້າງໂຄງການ ແລະ ການບຸກເບີກໜ້າດິນໃນປີທຳອິດກໍ່ມັກຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແຮງງານສູງ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກມັກຈະບໍ່ຍອມຮັບຖ້າບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນ. ສະນັ້ນການນຳໃຊ້ແຮງງານເພື່ອເງິນຄ່າໄປກັບການປະກອບສ່ວນອອກແຮງງານລ້າງຈາກຊາວບ້ານທີ່ຖືກຂັດເລືອກ ຈຶ່ງຈະເປັນການສະໜັບສະໜູນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການເພື່ອບຸກເບີກເນື້ອທີ່ ແລະ ຊຸດຕະຄອງ.
- ຂາດຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການປູກຝັງແບບໃຊ້ນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງສູງຖ້າຫາກບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການ. ຕ້ອງການໃຫ້ມີພະນັກງານຈາກອົງການແຄຣ໌ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຊາວບ້ານດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມປະຕິບັດວຽກຕົວຈິງ.
- ຂາດປັດໃຈທີ່ຈຳເປັນໃນການຜະລິດ (ແນວພັນ, ຄວາຍທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກ ແລະ ອື່ນໆ). ການໃຫ້ປັດໃຈຕ່າງໆ ຕໍ່ໂຄງການເຊັ່ນ ແນວພັນສາມຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມສ້າງເຄື່ອງມືຜະລິດກະສິກຳ ໄປພ້ອມໆກັບການຝຶກຄວາຍ.
- ບັນຫາສຳຄັນໃນການເຂົ້າເຖິງການຂົນສົ່ງວັດຖຸອຸປະກອນຕ່າງໆ. ການຂັດເລືອກທາງອອກດ້ານວິຊາການແບບຍືນຍົງຈຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງລະມັດລະວັງເຊິ່ງຈະກ່ຽວພັນປົນເຍື້ອກັບການນຳໃຊ້ວັດຖຸທີ່ມີຢູ່ໃນລະດັບບ້ານ. ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງດ້ານເຕັກນິກຫຼາຍໆຢ່າງກໍ່ຍັງຖືກຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນວິທີທີ່ເໝາະສົມເຊິ່ງລວມທັງການກັ່ນກະແສຫ້ວຍ, ຝາຍຕະແກງຫີນ ຫຼື ຝາຍໄມ້ ແລະ ກົງພັດນ້ຳ.

ຂ) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງມີການສຶກສາຫາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນຕົ້ນກັບຊາວບ້ານຢູ່ໃນບັນດາບ້ານເບົ້າໝາຍ. ຜົນໄດ້ຮັບກໍ່ຄືໄດ້ມີການລະບຸສະຖານທີ່ໆເໝາະສົມຢູ່ໃນທ້າຍບ້ານ.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ຄ) ໃຫ້ຊາວບ້ານໄປທັດສະນະສຶກສາ ກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີ ກົງພັດນ້ຳ.

ເພາະຊາວບ້ານໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນໄລຍະການສຳຫຼວດ ແລະ ການນຳສະເໜີພື້ນທີ່ ເພາະສົມສຳລັບການພັດທະນາຊົນລະປະທານ ສະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການໄປທັດສະນະສຶກສາ ໃນຫົວຂໍ້ກົງພັດນ້ຳທີ່ເມືອງຊຳເໜືອ. ການໄປຢ້ຽມຢາມຄັ້ງນີ້ຈຶ່ງແມ່ນການໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນຂັ້ນ ຕອນການຕັດສິນໃຈຂອງບັນດາຄອບຄົວເປົ້າໝາຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວຢູ່ ໝູ່ບ້ານຂອງເຂົາ. ການໄປທັດສະນະສຶກສາຄັ້ງນີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການເຮັດວຽກຂອງກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້ອມແປງຕ່າງໆຈາກຊາວນາທີ່ມາຈາກ ຊຳເໜືອໂດຍກົງ. ຊາວບ້ານຍັງໄດ້ເຫັນການເຮັດວຽກຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນຂອງກົງພັດນ້ຳດ້ວຍຕົນ ເອງ. ກົງພັດນ້ຳແມ່ນອຸປະກອນແບບລຽບງ່າຍແຕ່ມີປະສິດທິຜົນ. ບົດບາດຂອງພວກມັນແມ່ນຍົກ ນ້ຳຂຶ້ນຈາກຫວັຍໂດຍອາໃສຄວາມແຮງຂອງກະແສຫວັຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ສາມາດລຳລຽງນ້ຳ ຢູ່ເຂດ ທີ່ວິທີທາງພື້ນບ້ານອື່ນໆບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເພາະລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ ແລະ ຄວາມແຕກ ຕ່າງຂອງແຫຼ່ງນ້ຳ. ກົງພັດນ້ຳສ້າງໄດ້ງ່າຍ ແລະ ສ້ອມແປງໄດ້ງ່າຍໂດຍການນຳໃຊ້ວັດຖຸທີ່ຫາໄດ້ ໂດຍຊາວບ້ານເອງ. ວັດຖຸຈາກເຂດນອກກໍ່ມີພຽງແຕ່ເຊືອກຢາງທີ່ມີລາຄາຖືກ ແລະ ສະດວກ ໃນການຂົນສົ່ງ. ກົງພັດນ້ຳສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຸນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ເຂດຊົນນະ ບົດ: ເພາະກົງພັດນ້ຳບໍ່ຕ້ອງການວັດຖຸຫຍັງຫຼາຍ ແລະ ສາມາດສ້າງໄດ້ຢູ່ທຸກເຂດທີ່ໃຊ້ແຮງງານ ໜ້ອຍ ແລະ ລາຄາຖືກ. ການສົ່ງຄວາມທັດສະຄວາມຮູ້ເພື່ອສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳໃຫ້ແກ່ ຊາວບ້ານນັ້ນກໍ່ຄວນຈະບໍ່ມີຫຍັງຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຄືກັນ ແລະ ກໍ່ປະກົດວ່າເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວມີ ທ່າແຮງໃນການ ນຳເອົາໄປໃຊ້ຢູ່ເຂດອື່ນໄດ້ງ່າຍ.

ເຊືອກຢາງ

ກົງພັດນ້ຳທີ່ຊຳເໜືອ

ທົນນາທີ່ສະໜອງນ້ຳໂດຍກົງພັດນ້ຳ

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ງ) ການສ້າງກົງພັດນ້ຳ ແລະ ລະບົບຊົນລະປະທານ

ກົງພັດນ້ຳສີ່ແຫ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນສອງບ້ານ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ໃຫ້ຝຶກອົບຮົມ ຈາກອົງການແຄຣ໌. ກົງພັດນ້ຳສອງແຫ່ງທຳອິດຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການເຊັນສັນຍາກັບຊາວນາຈາກ ເມືອງຊຳເໜືອ (ບ່ອນທີ່ໄປທັດສະນະສຶກສາ), ຕໍ່ຈາກນັ້ນກົງພັດນ້ຳໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໂດຍຊາວນາຢູ່ທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູຝຶກ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຊາວນາກໍໄດ້ສ້າງກົງພັດນ້ຳອີກຫ້າແຫ່ງ ດ້ວຍເຂົາເອງເຮັດໃຫ້ມີກົງພັດນ້ຳທັງໝົດເກົ້າແຫ່ງ. ໂຄງການຍັງໄດ້ສ້າງຕະແຄງກັນນ້ຳ ແລະ ສ້າງ ຝາຍໂດຍໃຊ້ຕະແຄງ ແລະ ກົງພັດນ້ຳໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວ.

ສ້າງຕະແຄງກັນນ້ຳ ແລະ ກົງພັດນ້ຳ

ຈ) ຝຶກອົບຮົມການປູກຝັງຢູ່ເຂດດິນຊຸ່ມ.

ໄດ້ມີການຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ຊາວບ້ານກ່ຽວກັບການສ້າງລະບົບຊົນລະປະທານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກິດຈະການນີ້ປະສິດຜົນສຳເລັດ ຊາວບ້ານຈະຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນ:

- ການບຸກເບີກເນື້ອທີ່ນາ, ໃຫ້ລະດັບນ້ຳຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນການໄຫຼຂອງນ້ຳ ເຂົ້າສູ່ນາ.
- ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຝຶກອົບຮົມໃນເລື່ອງການປູກ ແລະ ການປົວລະບັດນາ ແລະ ຕົ້ນເຂົ້າ; ເພາະ ການປູກເຂົ້າຢູ່ນາແມ່ນອາໄສທັດສະວິຊາການຫຼາຍດ້ານ ກວ່າການປູກເຂົ້າໄຮ່.
- ເຮັດເຄື່ອງມື, ຄາດ ແລະ ເຄື່ອງມືປູກຝັງອື່ນໆ.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ, ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

- ຝຶກຄວາຍເພື່ອນຳໃຊ້ ຊ່ວຍວຽກງານບຸກເບີກເນື້ອທີ່ນາ. ການຝຶກອົບຮົມໃນວຽກງານຕົວຈິງໂດຍພະນັກງານໂຄງການທີ່ລົງໄປປະຈຳການຢູ່ໃນບ້ານ ແມ່ນປະສິບຜົນສຳເລັດ (ບັນດາຊາວນາມີປະສົບການໃນການປູກຝັງດ້ວຍນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານກວ້າງຂຶ້ນ). ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດງານຄຽງບາຄຽງໄຫຼ່ກັບຊາວນາເພື່ອໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ, ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນທຸກທິດທາງຂອງກິດຈະກຳ. ການປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວນາມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ໃຫ້

ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນຄະນະດຽວກັນກັບ: ການບຸກເບີກທີ່ນາ, ການສ້າງເຄື່ອງມື, ການຝຶກຄວາຍ
ແລະ ການສ້າງນາກ້າ ແລະ ການປັກດຳ.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຊີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ແນ່ໃຈວ່າທຸກໆຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆຖືກຍົກຂຶ້ນມາແກ້ໄຂ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຜ່ານຜົນໄປຢ່າງ
ວ່ອງໄວ. ໂຄງການຍັງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທຶນຮອນຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ເຊັ່ນຮູບການ
ວຽກງານເພື່ອເງິນເພື່ອບຸກເບີກ ແລະ ຊຸດຄອງຊົນລະປະທານ⁵. ຍັງໄດ້ໃຫ້ແນວພັນສາມ
ຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນແກ່ຊາວບ້ານ.

ສ) ການຕິດຕາມຫຼັງຈາກການເກັບກ່ຽວ

ການຕິດຕາມຫຼັງຈາກການເກັບກ່ຽວ ລວມມີ:

- ການກຳນົດຜົນລະບູກໄດ້ຮັບໃຫ້ ບັນດາຄອບຄົວເປົ້າໝາຍ (ໂດຍການຊຶ່ງນ້ຳໜັກໄຖ່ເຂົ້າທີ່ເປັນ
ຕົວຢ່າງ ແລະ ນັບເບິ່ງໄຖ່ເຂົ້າທີ່ເກັບກ່ຽວໄດ້ທັງໝົດ).
- ສຳພາດທຶກຄອບຄົວເປົ້າໝາຍຫຼັງຈາກຫຼັງຈາກການເກັບກ່ຽວ (ທັງຜົວ ແລະ ເມຍ)

ຜົນໄດ້ຮັບມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ເມື່ອກ່າວເຖິງຜົນຜະລິດແລ້ວ ເນື້ອທີ່ແຫ່ງໃໝ່ທີ່ໃຊ້ນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານ ສາມາດຜະລິດເຂົ້າໄດ້
23.6 ໂຕນ. ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄອບຄົວເປົ້າໝາຍທັງໝົດແມ່ນສະເລ່ຍແລ້ວເທົ່າ ກັບ 1.9
ໂຕນ ຕໍ່ ຮຕ. ຈັດຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 1 ເຖິງ 4.8 ໂຕນ/ຮຕ ຢູ່ໃນບ້ານເປົ້າໝາຍທຳອິດ ແລະ
ໃນບ້ານເປົ້າໝາຍທີສອງແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 0.3 ເຖິງ 2.5 ໂຕນ/ຮຕ. ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶ່ງເຖິງການ
ນຳໃຊ້ວິຊາການດ້ານຊົນລະປະທານ (ຜາຍກັນນ້ຳ, ຜາຍຕະແກງ ຫຼື ໄມ້ ແລະ ກົງພັດນ້ຳ) ແຕ່
ກົງພັດນ້ຳສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 0.9 ເຖິງ 4 ໂຕນ/ຮຕ. ຜົນຜະລິດແມ່ນໄດ້ຮັບໜ້ອຍ
ກວ່າຜົນຜະລິດທີ່ສະເລ່ຍໃນລະດັບຊາດທີ່ໄດ້ຈາກການປູກຝັງໂດຍໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານ.

ເຊິ່ງກໍອາດຄາດການໄດ້ວ່າ:

- ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ສຳຄັນຫຍັງຫຼາຍເພາະມີລາຍງານວ່າຕົ້ນເຂົ້າແຂງແຮງດີຈົນມາເຖິງ
ທ້າຍລະດູ. ພະນັກງານເມືອງໄດ້ຍົກບັນຫາຄວາມກັງວົນຕໍ່ຄວາມຈິງທີ່ວ່າຕົ້ນເຂົ້າທີ່ແຂງແຮງນັ້ນ

⁵ ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກະລຸນາເບິ່ງຢູ່ "ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ທີ່ 2 : ຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການອອກແບບກິດຈະກຳ
ຊົນລະປະທານ" .

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ອາດຈະບໍ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ ແລະ ຍັງກ່າວວ່າປະກົດການດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນເລື່ອງທຳມະດາສຳລັບປີທຳອິດໃນການປູກຝັງ⁶

- ມີລາຍງານວ່າຜົນຜະລິດຈະດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນແຕ່ລະປີ ຍ້ອນຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຂັ້ນຕອນທາງທຳມະຊາດໃນພື້ນທີ່ຜະລິດ.

- ຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ ຂອງຊາວບ້ານຈະຍັງຄົງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄວນຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດທີ່ດີຂຶ້ນ.

- ຍັງສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຕໍ່ທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນເປັນຍ້ອນການທຳລາຍຂອງໝູທີ່ດົນໆອາດຈະປະກົດມີເທື່ອໜຶ່ງເຊິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ສອງບ້ານ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ນາເຂົ້າເຂດພື້ນທີ່ຕ່ຳຢູ່ບາງແຫ່ງ. ມີລາຍງານວ່າໝູໄດ້ເຂົ້າທຳລາຍໄຮ່ນາ ຢູ່ຫຼາຍໆເຂດເມືອງອື່ນໆຢູ່ທາງພາກເໜືອຂອງລາວ ແຕ່ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງໃນຕໍ່ໜ້າ. ຍັງໄດ້ວັດແທກຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກການເຮັດໄຮ່ຕາມລະດູການເພື່ອນຳມາສົມທົບພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ. ການວັດແທກຜົນຜະລິດໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ກັບ ແປດຄອບຄົວ (ສີ່ຄອບຄົວ ຕໍ່ໜຶ່ງບ້ານ). ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກການເຮັດໄຮ່ແມ່ນມີຕ່ຳ. ບ້ານທຳອິດແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 0.87 ເຖິງ 1.68 ໂຕນ/ຮຕ ແລະ ຢູ່ບ້ານທີ່ສອງແມ່ນ 0.31 ເຖິງ 1.68 ໂຕນ/ຮຕ. ສະເລ່ຍທັງໝົດແປດບ້ານແມ່ນໄດ້ຮັບ 1 ໂຕນ/ຮຕ. ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຈຳນວນຕ່ຳຫຼາຍນີ້ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ວ່າແມ່ນຍ້ອນໝູເຂົ້າທຳລາຍ (ມີລາຍງານວ່າການເຂົ້າທຳລາຍຂອງໝູແມ່ນຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຫຍັງຫຼາຍຕໍ່ນາເຂົ້າເພາະລະດັບນ້ຳຢູ່ໃນນາສາມາດປ້ອງກັນການບຸກລຸກຂອງໝູໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ). ຢ່າງໃດກໍຕາມ ອີງຕາມຄຳບອກເລົ່າຂອງຊາວບ້ານແລ້ວ ເບິ່ງຄືວ່າເຖິງຈະບໍ່ມີການເຂົ້າທຳລາຍຂອງໝູ ແຕ່ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກໄຮ່ໃນເຂດນີ້ແມ່ນປົກກະຕິແລ້ວຍັງໄດ້ຕໍ່ກວ່າຄ່າສະເລ່ຍຜົນຜະລິດໃນລະດັບປະເທດ. ເນື້ອທີ່ໄດ້ຮັບນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ສະນັ້ນ ຜົນຜະລິດຈຶ່ງ:

- ສູງກວ່າຕົວເລກສະເລ່ຍຈາກມະຫາພາກທີ່ຜະລິດໄດ້ຈາກການເຮັດໄຮ່ຕາມລະດູການ (1,8 ໂຕນ/ຮຕ)

- ໄດ້ຮັບເກືອບເທົ່າໂຕ ຖ້າສົມທົບໃສ່ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກການເຮັດໄຮ່ຕາມລະດູການ (1 ໂຕນ/ຮຕ). ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກການເຮັດນາແຊງແມ່ນຄາດວ່າຈະສູງກວ່າໃນປີຕໍ່ໆໄປ.

⁶ ທ່ານ ບູນຍັງ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການກະສິກຳເມືອງໄຊສະຖານ.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ດັ່ງທີ່ມີຄວາມກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນນັ້ນກໍ່ໄດ້ມີການສຳພາດທຶກຄອບຄົວ ແລະ ກໍ່ມີລາຍງານວ່າ:

1. ຊາວບ້ານເພິ່ງພໍ່ໃຈ ແລະ ຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວ ແລະ ສາມາດເຫັນການນຳໃຊ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງມັນຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຂົາ,
2. ທັດສະ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງກົງພັດນ້ຳແມ່ນຮຽນຮູ້ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ໄດ້ງ່າຍ,
3. ເຂົາທີ່ໄດ້ຈາກການຜະລິດແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ.
4. ຊາວບ້ານສາມາດເຫັນໄດ້ເຖິງການຍົກລະດັບໃນດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການດ້ານແຮງງານໄດ້ຫຼາຍ.

ກ. ການປະຫຍັດເວລານັ້ນຕົ້ນຕໍແມ່ນມາຈາກການທີ່ບໍ່ຕ້ອງໄປຖາງໄຮ່ ເຊິ່ງໃນຕົວຈິງແມ່ນເປັນວຽກໜັກໃນການເຮັດໄຮ່ຕາມລະດູການ, ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຽກຮ້ອງດ້ານແຮງງານເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຂ. ນາບາງແຫ່ງແມ່ນຢູ່ໄກກັບບ້ານ. ດ້ວຍເຫດນີ້ມັນຈຶ່ງເປັນການປະຢັດແຮງງານໄດ້ຫຼາຍຖ້າທຽບ ກັບການເຮັດໄຮ່ຕາມລະດູການ. ການແບກຫາບເຂົ້າທີ່ໄດ້ຈາກການເຮັດໄຮ່ແມ່ນໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ເວລາຫຼາຍ. ທຶກຄອບຄົວດັ່ງກ່າວໄດ້ເວົ້າວ່າພວກເຂົາສາມາດປະຢັດເວລາສະເລ່ຍແລ້ວໄດ້ 40 ເຖິງ 60 ມື້ເຮັດວຽກຖ້າຫາກນາຂອງພວກເຂົາໄກກັບບ້ານ⁷.

5. ຫ້າໃນທຶກຄອບຄົວທີ່ໄດ້ສຳພາດນັ້ນມີເນື້ອທີ່ໆພວກເຂົາຈະໃຊ້ເຮັດນາ ດ້ວຍຕົວຂອງເຂົາເອງໃນປີຕໍ່ໆໄປ. ໃນລະດັບບ້ານແລ້ວການຮຽນແບບດັ່ງກ່າວນີ້ອາດຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ມີເນື້ອທີ່ນາເພີ່ມອີກສອງທົບໃນປີທີ່ຈະມາເຖິງ.

6. ຊາວນາບອກວ່າ ການຫຼຸດຜ່ອນແຮງງານໃນປີຕໍ່ໆໄປ ຈະເຮັດໃຫ້ມີແຮງງານໃນການສ້ອມແປງເຮືອນຊານຂອງເຂົາ, ປູກພືດລະດູທີສອງ (ປູກພືດລະດູແລ້ງ), ປູກພືດສຳລັບສັດລ້ຽງ ແລະ ປະຕິບັດກິດຈະກຳຫາລາຍໄດ້ຕ່າງໆ.

ກິດຈະກຳເຮັດວຽກເພື່ອເງິນໄດ້ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມເພາະຊາວບ້ານຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຈັດຊື້ວັດຖຸປະກອນທີ່ເປັນປະໂຫຍດດ້ວຍເງິນທີ່ເຂົາໄດ້ມາຈາກການເຮັດວຽກໃຫ້ເຂົາເອງ.

⁷ ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກະລຸນາເບິ່ງຢູ່ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫໍ້ 2.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ການຮຽນແບບ

ການຮຽນແບບໄດ້ມີຂຶ້ນໃນລະດັບບ້ານເຊິ່ງປະຕິບັດດ້ວຍປະຊາຊົນເອງ ດັ່ງທີ່ມີຫຼັກຖານສະແດງຄື ກົງພັດນ້ຳ 5 ແຫ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນທັນທີໂດຍຊາວບ້ານເອງ ຫຼັງຈາກກົງພັດນ້ຳຂອງໂຄງຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ອີງຕາມການບອກເລົ່າຂອງຊາວບ້ານ ພວກເຂົາຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ນາ (ຫຼື ສ້າງເນື້ອທີ່ນາໃໝ່) ໃນຊຸມປີຕໍ່ໆໄປ.

ມີການໄປທົດສະນະສຶກສາຄັ້ງໜຶ່ງເຊິ່ງແມ່ນບັນດາພະນັກງານກະສິກໍາຈາກສີ່ເມືອງໄດ້ເດີນທາງໄປກ່ອນໜ້າລະດູເກັບກ່ຽວພຽງໜ້ອຍໜຶ່ງ. ບົດສະຫຼຸບທີ່ຂຽນຂຶ້ນໂດຍພະນັກງານເມືອງນັ້ນ ລວມມີ:

- ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວຖືກປັບປຸງໃຫ້ແທດເໝາະກັບສິ່ງກົດຂວ່າງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ເຂດພູດອຍໂດຍສະເພາະແມ່ນກົງພັດນ້ຳໄດ້ຖືກປັບປຸງໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບແວດລ້ອມໄດ້ດີເພາະວ່າມີລາຄາຕໍ່າ.
- ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວຍັງສາມາດສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເມືອງຕ່າງໆໃນແຂວງໄຊຍະບູລີ. ພະນັກງານເມືອງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີເອກະສານຄູ່ມືດ້ານວິຊາການໃນການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳເພື່ອເປັນຕົວແບບກິດຈະກຳໄປສູ່ເມືອງຂອງເຂົາ⁸.

ສັນຍາລັກໃນທາງບວກ: ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮຽນແບບກົງພັດນ້ຳນ້ອຍໆເພື່ອຫຼິ້ນມ່ວນ.

ທົດສະນະສຶກສາກັບຕົວແທນຈາກພະແນກກະສິກໍາຈາກເມືອງຕ່າງໆ.

⁸ ເອກະສານຄູ່ມືດັ່ງກ່າວປະຈຸບັນແມ່ນມີສະບັບເປັນພາສາລາວຢູ່ທີ່ອົງການແຄຣັ.

ອົງການແຄຣັ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ຍ້ອນມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳ ແລະ ຜົນສະທ້ອນທີ່ໄດ້ຈາກກິດຈະກຳ ຈຶ່ງເຊື່ອວ່າກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວແມ່ນມີທ່າແຮງເພື່ອເປັນຕົ້ນແບບໄປສູ່ເຂດພູສູງອື່ນໆຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳໃຊ້.

ບົດສະຫລຸບ

ລະບົບຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ຕາມເຂດລຸ່ມຮ່ອມພູໃນສອງເຂດບ້ານຊົນນະບົດເທິງພູດອຍ. ຍັງບໍ່ໄດ້ຮູ້ເຖິງທ່າແຮງປົ່ມຊ້ອນຂອງການປູກຝັງໂດຍນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານໃນຕອນຕົ້ນ ເຊິ່ງອາດເປັນເພາະແບບແຜນຊົນລະປະທານຍັງບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ. ບໍ່ໄດ້ມີການເຮັດນາໃນບັນດາບ້ານເຫຼົ່ານີ້ມາກ່ອນ. ຊາວບ້ານຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຮູ້ວິຊາການກ່ຽວກັບເຕັກນິກໃນການເຮັດນາແຊງຈີນມາເຖິງມີໂຄງການເຂົ້າມາ.

ວິຊາການດ້ານຊົນລະປະທານລວມມີການກັນກະແສນ້ຳ, ເຮັດຜາຍກັນນ້ຳດ້ວຍຕາໜ່າງ ແລະ ໄມ້ ແລະ ການເຮັດກົງພັດນ້ຳ. ລະບົບເຫຼົ່ານີ້ຖືກພິສູດວ່າສາມາດດັດແກ້ເຂົ້າມານຳໃຊ້ເປັນລະບົບຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍໃຫ້ແກ່ບັນດາໝູ່ບ້ານທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕາມຮ່ອມພູເຂດພູດອຍໄດ້ດີ ເພາະສ້າງໄດ້ງ່າຍ, ຕ້ອງການວັດຖຸອຸປະກອນຈາກພາຍນອກໜ້ອຍຫຼາຍ ແລະ ລາຄາກໍ່ຕ່ຳ.

ເນື່ອງຈາກການຂັດເລືອກລະບົບຊົນລະປະທານທີ່ໃຊ້ວັດຖຸອຸປະກອນກໍ່ສ້າງທີ່ທາງໂຄງການມີໃຫ້ແບບຈຳກັດເພື່ອປະຕິບັດກິດຈະກຳແມ່ນນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເຊິ່ງເຈົ້າຂອງນາກໍ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະກອບສ່ວນແຮງງານລ້າງ ແລະ ຍັງໄດ້ໃຫ້ກິດຈະກຳແຮງງານເພື່ອເງິນແບບຈຳກັດ ສະນັ້ນປັດໃຈເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນສ່ວນປະກອບອັນສຳຄັນ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ. ການສະໜັບສະໜູນອັນສຳຄັນແມ່ນການໃຫ້ທັດສະຄວາມຊຳນິຊຳນານດ້ານວິຊາການ ແລະ ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມໃນວຽກງານຕົວຈິງ. ການລົງໄປໄກ້ສິດຕິດແທດໃນບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງຊາວນາຈາກເຂດອື່ນທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການໃນການປູກຝັງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໝາກຫົວໃຈອັນສຳຄັນສູ່ຄວາມສຳເລັດຂອງກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ.

ຕົວຊີ້ວັດເຖິງຄວາມສຳເລັດລວມມີ ການຍົກລະດັບຜົນຜະລິດ, ການນຳເອົາໄປປະຕິບັດໃນແບບດຽວກັນຢູ່ເຂດນອກໂຄງການອື່ນໆ ແລະ ບ້ານມີການວາງແຜນທີ່ຈະຂະຫຍາຍລະບົບອອກຕື່ມອີກໃນປີຕໍ່ໄປ.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ, ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການກໍ່ຄື ຄອບຄົວເປົ້າໝາຍເຂົ້າເຖິງການຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຍືນຍົງເຊິ່ງເປັນຜົນສະທ້ອນອັນສຳຄັນຕໍ່ກັບການຂາດແຄນສະບຽງອາຫານ. ສ້າງຄວາມປອດໃຫ້ມີເຂົ້າກຸ້ມກິນດ້ວຍຕົນເອງ (ການຜະລິດທີ່ສູງກວ່າ, ວິທີການຜະລິດປູກຝັງພືດຫຼາກຫຼາຍຊະນິດດ້ວຍນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານຢູ່ເຂດພູດອຍ) ແລະ ປະຊາຊົນກໍ່ມີເວລາເຂົ້າໃນການຜະລິດອາຫານ ຫຼື ກິດຈະກຳຫາລາຍໄດ້ອື່ນໆ. ຫຼັງຈາກລະດູເກັບກ່ຽວທຳອິດນັ້ນປະຊາຊົນ ວາງແຜນທີ່ຈະປູກຝັງຕ່າງໆຕື່ມອີກໃນລະດູແລ້ງ, ປູກຫຍ້າເພື່ອລ້ຽງສັດ ຫຼື ປູກພືດຜັກຢູ່ເຂດເນີນສູງເພື່ອຂາຍເມື່ອມີເວລາຫວ່າງຈາກການເຮັດນາ.

ການຜະລິດເຂົ້າຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນສາມາດເພີ່ມຄວາມພໍພຽງຂອງຕົນເອງຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຍັງອາດຈະເປັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສະພາບການຂອງໂລກໃນປະຈຸບັນ. ຄາດວ່າຈະມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການເຂົ້າສານຫຼາຍຂຶ້ນໃນ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງເປັນປະເທດທີ່ມີຈຳນວນປະຊາກອນເພີ່ມຂຶ້ນສູງ⁹. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການຜະລິດເຂົ້າໂດຍໃຊ້ລະບົບຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍອາດຈະເສຍປຽບການຜະລິດໂດຍໃຊ້ລະບົບຊົນລະປະທານຂະໜາດໃຫຍ່ ແຕ່ກໍ່ພຽງແຕ່ໄລຍະສັ້ນໆ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເນື່ອງຈາກລາຄານ້ຳມັນ, ອາຫານ, ສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມັນອາດຈະບໍ່ປອດໄພເມື່ອອາໄສການຜະລິດໂດຍໃຊ້ລະບົບຊົນລະປະທານຂະໜາດໃຫຍ່ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນການຂາຍຜົນຜະລິດເພື່ອຊື້ອາຫານທີ່ເປັນບັດໃຈສຳຄັນອື່ນໂດຍສະເພາະເມື່ອຄ່າຂົນສົ່ງມີລາຄາສູງ. ການຜະລິດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຈະຫຼຸດຜ່ອນຄ່າຂົນສົ່ງຫຼາຍກວ່າ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບສະຖານະການພູມມີອາກາດຂອງໂລກມີການປ່ຽນແປງ.

ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນມີທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນເພື່ອເປັນຕົວແບບໃຫ້ແກ່ຂົງເຂດທີ່ມີເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ພູມມີສາດທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ທີ່ຢູ່ເພື່ອຕິດຕໍ່ພົວພັນ:

⁹ Lao PDR: an evaluation synthesis on rice, ADB, 2006.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ, ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

1. ກະຊວງເຂົ້າເບິ່ງຮູບພາບ ແລະ ວິດີໂອ ການສ້າງ ແລະ ການນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳໄດ້ທີ່:
<http://picasaweb.google.com/parua209/09WaterWheelAndIrrigationSathanSysaithong?authkey=Gv1sRgCL-d4aSE2tX8zgE&feat=directlink>
2. ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກະຊວງຕິດຕໍ່: ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ອຳນວຍການໂຄງການ ທີ່ boris@carelaos.org ຫຼື ສີສຸພັນ ຟອນຄຳພູ ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ ທີ່ sysouphan@carelaos.org;
ໂທ/ແຟກ: 00 856 (0)74 211 064

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ບົດສະຫຼຸບໂດຍຫຍໍ້: ວິເຄາະຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນ ສປປ ລາວ, ອົງການອາຫານໂລກ, 2006
2. ສປປ ລາວ: ສັງເຄາະຕີລາຄາກ່ຽວກັບເຂົ້າ, ສຶກສາກໍລະນີຈາກການປະເມີນໂຄງການຂອງພາກສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອໃນເລື່ອງ ກະສິກຳ ແລະ ສັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢູ່ ສປປ ລາວ, ໂດຍ: ນໍມານ ຈອດຈ໌ ເບສຕາຣີ ແລະ ຊຳຈານາ ເຊເຣສທາ, ຄາເຣນ ຈອຍ ມົງກອບປາ, ພະແນກປະເມີນການດຳເນີນງານ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, 2006
3. ເບິ່ງຂຶ້ນໄປເທິງເຂດພູດອຍ, ໂດຍ ທ່ານ ອາດາມ ບາໄຄລ, ເຂົ້າສານໃນມື້ນີ້, ສະບັບເລກທີ 6, ຕຸລາ - ທັນວາ 2007 ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າແນວພັນເຂົ້າ
4. ຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການ PARUA II, ໂດຍ ທ່ານ ສະຕິບ ດາວີຍາອູ, 2009

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ກົງພັດນ້ຳໃນຂະນະປະຕິບັດງານ

ທ້າວ ສົງ ແລະ ນາງ ນາງ ຜູ້ເປັນພັນລະຍາດຳລົງຊີວິດຢູ່ບ້ານສີສາຍທອງ, ເມືອງໄຊສະຖານເຊິ່ງມີສະມາຊິກຄອບຄົວ 13 ຄົນ. ໃນເມື່ອກ່ອນ ຄອບຄົວຂອງລາວບໍ່ເຄີຍເຮັດນາ. ການຜະລິດເຂົ້າຂອງພວກເຂົາແມ່ນອາໄສການເຮັດໄຮ່ຕາມລະດູການພຽງຢ່າງດຽວ.

ປີນີ້ທ້າວສົງ ແລະ ຄອບຄົວ ໄດ້ບຸກເບີກທີ່ດິນສຳເລັດໃນຈຳນວນ 3,750 ມ². ທຳອິດລາວໄດ້ບຸກເບີກເນື້ອທີ່ຈຳນວນ 1,500 ມ² ດ້ວຍຕົນເອງໂດຍປະກອບສ່ວນແຮງງານລ້າງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນທາງໂຄງການຈຶ່ງຈ່າຍຄ່າແຮງງານໃຫ້ລາວຈຳນວນ 33 ດອນລ້າ ເພື່ອໃຫ້ບຸກເບີກທີ່ມີຈຳນວນ

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

2,250 ມ2. ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມໃນການປະຕິບັດວຽກຕົວຈິງໃນການສ້າງກົງພັດນ້ຳຮ່ວມກັບຊາວບ້ານຄົນອື່ນໆ ເຊິ່ງການຝຶກອົບຮົມນີ້ກໍ່ມີຂຶ້ນຢູ່ບ້ານດັ່ງກ່າວນີ້ເອງ. ຊາວບ້ານກໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງກົງພັດນ້ຳ ແລະ ສຳເລັດຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ກໍ່ມີກົງພັດນ້ຳແຫ່ງທີ່ສາມ ແລະ ທີ່ສຳຄັນສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຊາວບ້ານເອງໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການນຳພາຈາກຄູ່ຝຶກຫຍັງຫຼາຍ ເຊິ່ງກໍ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຄິດມາກ່ອນ.

ທ້າວ ສົງ ກຳລັງສ້າງກົງພັດນ້ຳພ້ອມກັບຊາວບ້ານອື່ນໆ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການຝຶກອົບຮົມໃນການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ.

ທ້າວ ສົງ ພ້ອມດ້ວຍຄູ່ຝຶກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມອື່ນໆ ຫຼັງຈາກກົງພັດນ້ຳຖືກສ້າງສຳເລັດ.

ໃນຊ່ວງໂຄງການໄດ້ລົງປະຕິບັດວຽກງານນັ້ນ ທ້າວສົງ ບໍ່ໄດ້ມີຄວາຍທີ່ຖືກຝຶກ, ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມລາວໄດ້ຍືມຄວາຍທີ່ຫາກໍ່ຖືກຝຶກໃໝ່ໆ ກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວຢູ່ບ້ານດັ່ງກ່າວ. “ໃນຊ່ວງໄລຍະລະເຮັດນາໄດ້ມີໝູ່ເຂົ້າທຳລາຍເຂົ້າໃນນາຂ້ອຍ 15 ສ່ວນຮ້ອຍ. ມີນົກນ້ອຍໆຈຳນວນໜຶ່ງເຂົ້າທຳລາຍ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ຫຼາຍ”. ທ້າວ ສົງເກັບກ່ຽວເຂົ້າໃນນາທີ່ຫາກໍ່ບຸກເບີກໃໝ່ໄດ້ 1 ໂຕນເຊິ່ງກໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜົນຜະລິດແມ່ນຜະລິດໄດ້ 2.68 ໂຕນ/ຮຕ.

ນາງ ນາງ ໃຫ້ແງ່ຄິດວ່າ “ການບູກຝັງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນປະຫຍັດເວລາຫຼາຍຖ້າສົມທຽບກັບການເຮັດໄຮ່ຕາມລະດູການ ນອກຈາກຂັ້ນຕອນການຂົນສົ່ງເນື້ອຈາກວ່ານາຂອງເຮົາຢູ່ໄກຈາກບ້ານເທົ່າໆກັບໄຮ່ຂອງເຮົາ (ຢ່າງປະມານສອງຊົ່ວໂມງ). ຂ້ອຍມັກເຮັດນາຫຼາຍເພາະໂດຍລວມແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີເວລາຫຼາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເອົາເວລາທີ່ເຫຼືອຢູ່ນັ້ນໄປເຮັດກິດຈະກຳອື່ນໆ.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ທ້າວສິງ ກ່າວວ່າ, “ການຝຶກອົບຮົມໃນຫົວຂໍ້ເລື່ອງ ການສ້າງກົງພັດນ້ຳ ແລະ ການປູກເຂົ້າໃນນາ ແມ່ນມີປະໂຫຍດຫຼາຍ. ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍສາມາດສ້າງມັນຂຶ້ນມາ, ນຳໃຊ້ມັນ ແລະ ສ້ອມແປງມັນ ດ້ວຍຕົນເອງໄດ້. ຂ້ອຍຍັງຈະໄດ້ບຸກເບີກເນື້ອທີ່ຢ່າງໜ້ອຍອີກ 5,000 ເຖິງ 10,000 ມ² ເຊິ່ງຍັງບໍ່ ທັນໄດ້ຖືກບຸກເບີກໃນປີນີ້ ແລະ ຄາດວ່າຈະບຸກເບີກຫຼັກຈາກປີໜ້າເປັນຕົ້ນໄປ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນ້ຳ ຖືກລຳລຽງເຂົ້າໃນເຂດໃໝ່ນີ້ ຂ້ອຍຈະສ້າງຜາຍ ແລະ ຄອງລະບາຍນ້ຳຕື່ມອີກ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ໃນຕໍ່ໜ້າ ຂ້ອຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມີອຸປະກອນເພື່ອສ້າງຜາຍ. ຂ້ອຍຄິດວ່າພວກເຮົາ ຈະມີເນື້ອທີ່ໄດ້ອະນາໄມ, ບຸກເບີກ ແລະ ຊົນລະປະທານນ້ຳ — ໃຫ້ສາມາດເຮັດນາໄດ້ທັງໝົດ ພາຍໃນປີ 2011 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະໄດ້ຢຸດຕິການເຮັດໄຮ່ທີ່ອາໄສນ້ຳຝົນ – ແລະ ຫັນມາເຮັດ ນາພຽງຢ່າງດຽວເພື່ອທົດແທນ. ຄອບຄົວຂ້ອຍຈະເຮັດສວນຜັກເພື່ອບໍລິໂພກພາຍໃນຄອບຄົວ”.

“ເຂົ້ານາປີນີ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຮົາຜະລິດເຫຼົ້າຂາວໄດ້. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຍັງປູກເຂົ້າໄຮ່ຕາມລະດູການ ໃນປີນີ້ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາມີເຂົ້າຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອກິນ ແລະ ກໍ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ 2,500,000 ກີບ (ເທົ່າກັບ 294 ດອນລາ) ຈາກການຂາຍເຫຼົ້າຂາວ ແລະ ເຂົ້າທີ່ເສດເຫຼືອຈາກການເຮັດເຫຼົ້າຍັງ ສາມາດເປັນອາຫານເພີ່ມໃຫ້ແກ່ໝູທີ່ຄອບຄົວເຮົາລ້ຽງໄວ້.”

ລາວໄດ້ຂອບໃຈແກ່ອົງການແຄຣ໌ ທີ່ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ. ລາວຍັງກ່າວຕໍ່ ພວກເຮົາວ່າປະຈຸບັນບ້ານຕ່າງໆກໍ່ໄດ້ເຫັນການປະຕິບັດງານຕົວຈິງຂອງກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊາວບ້ານຜູ້ ອື່ນໆກໍ່ສົນໃຈໃນການສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ກົງພັດນ້ຳ ຫຼື ລະບົບຊົນລະປະທານ – ເຊິ່ງເປັນລະບົບທີ່ໃຫ້ ຜົນໃນທາງບວກຫຼາຍທີ່ສຸດແກ່ປະຊາຊົນທົ່ວທັງບ້ານ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການອອກແບບກິດຈະກຳຊົນລະປະທານ

ຂໍ້ມູນລວບລວມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ອາດຈະເປັນປະໂຫຍດໃນການອອກແບບກິດຈະກຳທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ຢູ່ເຂດ ອື່ນໆ. ບັນດາຕົວເລກຕ່າງໆ ເປັນພຽງຕົວຊີ້ບອກເທົ່ານັ້ນ.

1. ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານແຮງງານ:

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ, ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ກ. ບຸກເບີກເນື້ອທີ່ນາ 0.5 ຮຕ ແມ່ນຕ້ອງການແຮງງານປະມານ 5 ຄົນ ເພື່ອອອກແຮງງານ 10 ວັນ ເຊິ່ງກໍ່ເທົ່າກັບການອອກແຮງງານ 100 ວັນ ຕໍ່ຄົນ ຕໍ່ 1 ຮຕ.

ຂ. ການເລີ່ມຕົ້ນກະກຽມບູກເຂົ້າ 0.2 ຮຕ ແມ່ນຕ້ອງການ 3 ເຖິງ 4 ຄົນໃນໄລຍະ 5 ວັນ ເຊິ່ງກໍ່ເທົ່າກັບການອອກແຮງງານ 75 ເຖິງ 100 ວັນ ຕໍ່ຄົນ ຕໍ່ 1 ຮຕ ຖ້າບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຄວາຍ. ຫຼັກຈາກປີຕໍ່ໆໄປນັ້ນ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການດ້ານແຮງງານຈະຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກທັດສະຄວາມສາມາດຂອງຊາວນາຈະດີຂຶ້ນ.

ຄ. ການເຮັດເຄື່ອງມື, ໄຖ, ຄາດ ແລະ ເຄື່ອງມືເຮັດນາອື່ນໆແມ່ນຕ້ອງການແຮງງານ 3 ຄົນໃນໄລຍະສາມວັນ ສຳລັບເຄື່ອງມືຊຸດໜຶ່ງ(ລວມທັງຄູຝັກຄົນໜຶ່ງຈາກອົງການ ແຄຣ໌)

ງ. ການຝັກຄວາຍ: ການຝັກຄວາຍໃຫ້ຮູ້ໄຖນາ 1 ເຖິງ 6 ໂຕ ແມ່ນຕ້ອງການຜູ້ຝັກສາມຄົນໃນໄລຍະເວລາ 1 ອາທິດ

ຈ. ການສ້າງກົງພັດນ້ຳແຕ່ລະແຫ່ງແມ່ນຕ້ອງການແຮງງານປະມານ 45 ວັນ ຕໍ່ ຄົນ ເຊິ່ງລວມມີ: ແຮງງານ 5 ວັນ ໃນການຊອກຫາໄມ້ ແລະ ໄມ້ໃຜ່ (5 ຄົນ ໃນໄລຍະ 1 ວັນ); 15 ວັນໃນການວາງໂຄງສ້າງທີ່ເປັນຫີນ (5 ຄົນໃນໄລຍະສາມວັນ); 25 ວັນໃນການສ້າງ (5 ຄົນ ໃນໄລຍະ 5 ວັນ)

2. ງົບປະມານ:

ສ. ໂຄງການໄດ້ຈ່າຍເງິນຈຳນວນ 2,900 ດອນລາໃນກິດຈະກຳແຮງງານເພື່ອເງິນ ໃນເນື້ອທີ່ຈຳນວນ 12.6 ຮຕ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນຈຳນວນ 230 ດອນລາ ຕໍ່ ຮຕ. ເງິນຈຳນວນດັ່ງກ່າວສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການບຸກເບີກເນື້ອທີ່ນາ ແລະ ຊຸດຄອງຊົນລະປະທານ. ສຳລັບວຽກງານບຸກເບີກເນື້ອທີ່ແມ່ນໄດ້ຮັບການປະກອບສ່ວນແຮງງານລ້າງ 1,500 ມ2 ຕໍ່ຄອບຄົວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນທາງໂຄງການໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ 51.5 ສຳລັບການບຸກເບີກເພີ່ມອີກ 3,500 ມ2. ສຳລັບການຊຸດຄອງຊົນລະປະທານແມ່ນ 24,000 ກີບ ເຊິ່ງເທົ່າກັບ 2.8 ດອນລາ ຕໍ່ການຊຸດດິນໜຶ່ງແມັດກ້ອນ.

ຊ.ເຮັດຜາຍໃຊ້ໂດຍໃຊ້ຕະແກງ: ຈັດຫາກະຕ່າຕະໜ່າງຊາວບ້ານ(**)

ລ/ດ	ພື້ນທີ່ໄດ້ຮັບນ້ຳ	ຕົວເລກຕະແກງຜາຍກັນນ້ຳ	ລາຄາລວມ(ດອນລາ)
1	4,2	29 (ຜາຍ ຂະໜາດ 8 x3 x1,5 ມ) + ຕະຄອງ	638 ເຖິງ 928
2	0,4	11 (ຜາຍ ຂະໜາດ 6 x 3 x 1,5 ມ)	242 ເຖິງ 352

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ພົງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

3	0,75	23 (ຜາຍ ຂະໜາດ 11 x 3 x 1,5 ມ)	506 ເຖິງ 704
---	------	-------------------------------	--------------

(**) ຈຳນວນຂອງຕະແກງຜາຍກັນນ້ຳແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບລັກສະນະຂອງແມ່ນນ້ຳຢູ່ເຂດທ້ອງຖິ່ນ
ຍ. ກົງພັດນ້ຳ: ຕ້ອງໃຊ້ເຊືອກຢາງປະມານ 1 ກິໂລ ຕໍ່ ກົງພັດນ້ຳໜຶ່ງແຫ່ງ ເຊິ່ງມີລາຄາບໍ່ເຖິງ 20
ດອນລາ.
ດ. ລາຄາການຜະລິດຕະພັນ: ອີງຕາມລາຄາພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ, ເຂົ້າແມ່ນມີລາຄາ 1,275 ກີບ ຕໍ່
ກິໂລ ເຖິງ 1,500 ກີບຕໍ່ ກິໂລ, ຜົນຜະລິດທັງໝົດ 23.6 ໂຕນແມ່ນມີລາຄາເທົ່າກັບ 3,540 ເຖິງ
4,150 ດອນລາ.

3. ກົງພັດນ້ຳ:

ໄດ້ມີການສັງເກດເຫັນວ່າກົງພັດນ້ຳຢູ່ຊາເໜືອກົງໜຶ່ງສາມາດລຳລຽງນ້ຳເຂົ້າໃນນາໄດ້ໃນລະຫວ່າງ
3,500 ມ2 ເຖິງ 5,000 ມ2. ຖ້າບົວລະບັດຮັກສາກົງພັດນ້ຳເປັນປົກກະຕິມັນກໍ່ຈະໃຊ້ວຽກໄດ້ດົນ
ເຖິງ 20 ປີ (ເຊິ່ງກໍ່ເປັນກໍລະນີກົງພັດນ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ໄປເຫັນໃນໄລຍະໄປທັດສະນະ). ກົງພັດນ້ຳ
ສາມາດຕັກນ້ຳຂຶ້ນສູງເຖິງ 5 ມ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ດັ່ງທີ່ກົງພັດນ້ຳກໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນກິດຈະກຳ
ຂອງໂຄງການ ຈຶ່ງຮຽນຮູ້ໄດ້ວ່າກົງພັດນ້ຳໜຶ່ງແຫ່ງສາມາດສະໜອງນ້ຳໃຫ້ແກ່ພື້ນທີ່ຈຳນວນ 3,800
ມ2 ໃນລະດູປູກຝັງປີທຳອິດ. ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ໄລຍະເວລາ 18 ວັນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນການປະຕິບັດ
ຄົ້ນຄວ້າທ່າແຮງຂອງກົງພັດນ້ຳ ໃນ 12 ບ້ານ. ຕ້ອງໃຊ້ເວລາ 12 ວັນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດຢູ່ພາກ
ສະໜາມເພື່ອໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມການສ້າງກົງພັດນ້ຳ ໃນສອງບ້ານ.

4. ການປະຫຍັດແຮງງານ:

ການທີ່ບໍ່ໄດ້ຖາງຫຍ້າໃນການປູກເຂົ້າຢູ່ນາສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແຫຼ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການປະຫຍັດແຮງງານ
ານຖ້າທຽບກັບການເຮັດໄຮ່ໂດຍອາໃສນ້ຳຝົນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເມື່ອມີນາຢູ່ໄກກັບບ້ານແລ້ວກໍ່ຈະມີ
ການປະຫຍັດແຮງງານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກຂັ້ນຕອນການຂົນສົ່ງເຂົ້າ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການສອບຖາມ
ຫົກຄອບຄົວ, ໄຮ່ເຂົ້າຂອງພວກເຂົາແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໄກຈາກບ້ານໃຊ້ເວລາຢ່າງປະມານ 3 ຊົ່ວໂມງ
(ສະເລ່ຍໄປ-ກັບ) ໄຮ່ເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດຜະລິດເຂົ້າໄດ້ປະມານ 3.3 ໂຕນ ຕໍ່ຄອບຄົວ. ສະເລ່ຍ
ແລ້ວຕ້ອງໄດ້ ແບກເຂົ້າ 25 ກິໂລ ໃນການເດີນທາງໜຶ່ງຄັ້ງ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງ 2 ເຖິງ 3 ຄັ້ງຕໍ່ວັນ (6

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II

ກົງພັດນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ຂະໜາດນ້ອຍ: ການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າຂອງການເຮັດນາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ເຖິງ 9 ຊົ່ວໂມງໃນການຂົນສົ່ງເຂົ້າແຕ່ລະວັນ. ສະເລ່ຍແລ້ວໃນແຕ່ລະປີແຕ່ລະຄອບຄົວຈະຕ້ອງ
ໄດ້ໃຊ້ເວລາ 43 ເຖິງ 65 ວັນ ໃນການແບກເຂົ້າຈາກໄຮ່ກັບມາບ້ານ.

ອົງການແຄຣ໌ ນານາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ໂບຣິດ ແຟຣງຈີ (Boris FRANGI), ທ່ານ ຟິງລຳພັນ ຫລອດຄຳງາ,
ນາງ ຊາຣດີ ຄໍລເວີ (Sardi CALVER), ທີມງານໂຄງການ PARUA II